

L'Entrevista

e
i
P
a
t
i

Quan i com us veu conèixer?

Jaume: Doncs... aquest diumenge (12/10/03) farà 11 anys.

Merche: 11? 10, no?

Jaume: 10 que sortim junts però 11 que ens coneixem... va, apunta 10.

Jaume: Ens vam conèixer a l'Esplai.

Merche: En Jaume sortia amb una amiga meva.

Jaume: Això no cal que ho expliquis!!

Merche: No, bé..., potser era el seu germà qui sortia amb la meva amiga.

Quina impressió veu tenir l'un de l'altre el primer dia que us veu conèixer?

Merche: No ho sé. Primer érem amics i després vam començar a sortir. No va ser un *flexassu* però era simpàtic, un *caxondo*...

Jaume: Va ser una cosa que va anar venint de mica en mica.

Quan i perquè veu venir a xics? Què recordeu del primer dia?

Jaume: Jo estudiava Telecom a la Salle de Vilanova i dos companys van muntar un taller de castells: en Jordi Oliveras de Granollers i en Jacob de Vilafranca. No vaig dubtar d'anar als Xics de Granollers ja que em quedava més a prop.

Aquell any també estava a l'Esplai (va ser el meu últim any). I anys més tard vaig enxufar a la Merche.

Merche: La primera vegada vaig anar al concurs de Tarragona, no perquè fos dels Xics, sinó perquè el Jaume em va convencer a mi i a tota la gent de l'Esplai per anar-hi (en aquell moment anava acompanyada d'un altre noi). Al cap d'uns anys vaig començar a sortir amb en Jaume i vaig decidir entrar als Xics, a l'equip de canalla. Aleshores es tiravem el 4 de 7. Ja fa temps d'això!

Què us agrada més dels Xics?

Jaume: L'ambient.

Merche: Sí: l'ambient, la gent. Bé, i digues també els castells, que si no...

Què és el què t'agrada més d'ell? D'ella?

Jaume: Que és un tros de pa beneït.

Merche: Això perquè surt a la revista, no?

Jaume: No, però s'ha de tenir estómac per estar amb mi, sempre li faig coses i ho aguanta tot. Diríem que jo sóc el qui estiro més la corda i ella la que fa que no es trenqui. És la única noia que m'aguanta.

Merche: El seu caràcter: és una bona persona.

Jaume: Digues la veritat i no diguis tonteries. (je, je, je...)

Has aconseguit realitzar el teu somni?

Jaume: Estem en camí... almenys el meu. El meu somni és tenir una furgoneta equipada per viatjar, dormir, cuinar... i fa una setmana que vam començar a mirar-ne, aprofitant la fira del caravàning.

Merche: El meu no el diré.

Jaume: Tothom té un somni!

Merche: Jo vull tenir un nen i tu no. Vols que digui això?

